

106066

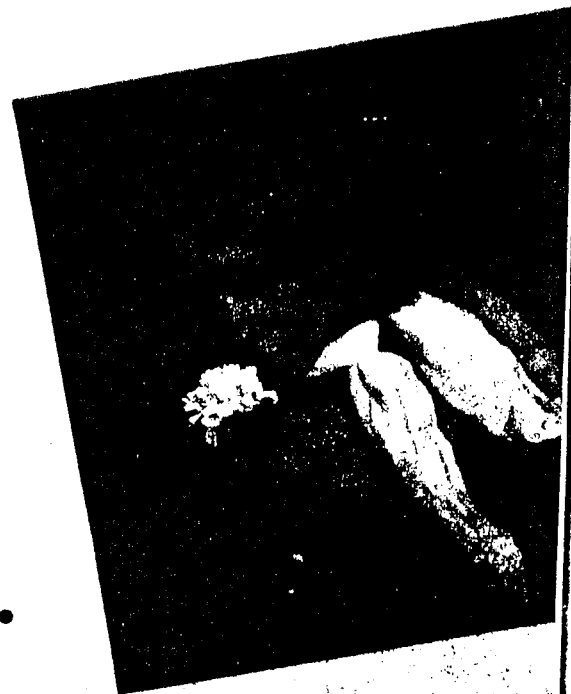
aktuell rapport

aktuell rapport
reportasje: Torbjørn Eide

NS-folk som opplevde helvete og tortur - står nå frem - 33 år etter!

Rettsoppgjøret vil bli
sett på med nye øyne.
Omkring 100 000
nordmenn ble gjenstand
for rettsforfølgelse.
De fleste norske familier
hadde en eller annen i NS.

**aktuell
rapport
AVSLØRER:**

av Torbjørn Fide
og Gunnar Almåen og NTB

HELVETE MOT NS-

Rettstaten tilsidesatt av hjemmefrontere og polititropper

De pep som sårede små fugler inne i de store «avlusningsovnene». Utenfor ble varmen slått på til 65 grader.

Folk ble ødelagt for livet.

De hadde vært medlemmer av NS under krigen.

Andre ble jaget ut i iskald sjø og deretter lagt i likkister. Jernhamre ble brukt mot fotsålene deres. Den minste forseelse førte til små bur i mørke kjellere.

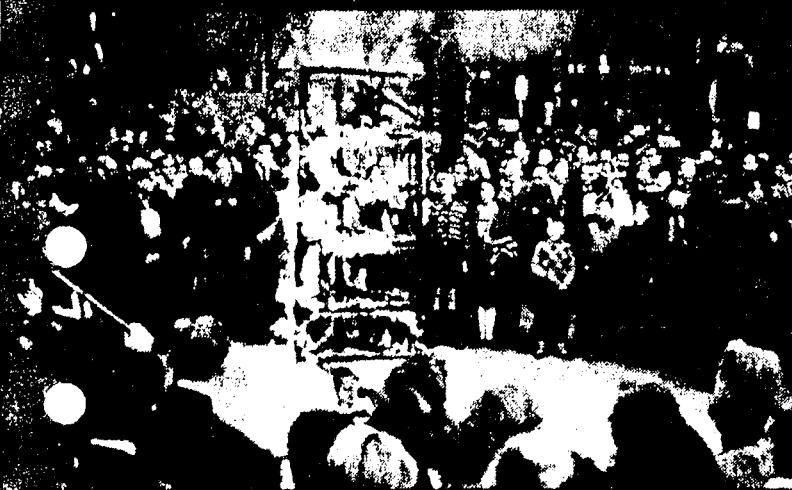
De som ikke holdt ut tok sine egne liv.

Krigens redsler og gru fortsatte i Norge i flere måneder etter at rettstaten offisielt ble innført i de bevegede maidagene i 1945.

OG TORTUR FOLK I 1945

Arrestasjoner av NS-medlemmer i Ski utenfor Oslo i mai 1945.

Nordmenn brenner tyske dokumenter og bøker 8. mai 1945.

De såkalte tyskertøsene samlet med sine barn i juni 1945.

*** Det spilte liten rolle om de hadde gjort seg skyldig i noen forbrytelse i det hele tatt: Deres medlemskap i NS (Nasjonal Samling) var nok.

Folk som under krigen hadde fordømt Gestapos metoder, kastet seg nå over NS-medlemmene og deres familier. På gatehjørner og i portrom.

Freden hadde brutt løs!

Myndighetene ville ikke hatt lett med å stoppe selv de mest redselsfulle overgrepene. De forsøkte nesten ikke heller.

Men i fengslene kunne torturen vært stoppet.

Blodtørstige hjemmefrontere og de såkalte «smorgasene» som hadde fått politiutdanning i Sverige, ble sluppet inn. Her mishandlet de fangene. Kvinner som menn.

Unge piker ble skjendet.

Mannlige fanger måtte stå «Pa la bein» i timevis mens de skulle holde en papirlapp mot veggen med nesen. Ankene låste seg fast i krampe. Bak dem tok fangevokterne ladegrep på geværene mens de lytte og skrek forbannelser og diskuterte hvem som skulle skytes først. Flere av fangene svimte av mens geværkollbene haglet nedover dem.

Hevnens time var kommet.

Gjennom 5 år hadde Norge vært okkupert siden Tysklands overfall den 9. april 1940.

Noen nordmenn hadde gått fiendens ærend og gjort seg skyld i angiveri. Andre hadde begått grove krigsforbrytelser. Disse fikk etter hvert en velfortjent straff, fra dødsdom til flere års innesperring.

Men alt det gale ble forundt med NS: Hitlers overfall, Quislings svik osv.

Men flertallet av dem som ble gjenstand for forfølgelse etter krigen hadde ikke mer på samvittigheten enn at de hadde vært medlem av Nasjonal Samling, et parti som de oppfattet som fullt ut lovlig.

Alle ble imidlertid tatt over en kam.

Og lenge før de kom for retten ble de dømt kollektivt og uten rettsgang for deretter å bli mishandlet. Ikke i første rekke av menn som hadde gjort en vitenskapelig krigsinnsats, men av folk som ville vise at de hadde befundet på den rette siden.

Nå gjorde de det ved å gå til skuldige og uskyldige etter alt som var sperret inne og var forsvunnet.

Av Justisdepartementets innstilling om rettsoppgjøret i 1945 fremgår det at man behandlede 92 805 landssviksaker.

Allt ble kalt landssvik, enten gjaldt en 14—15 arings deltagelse i et musikkorps, eller det gjaldt krigsforbrytelser og krigsforbrytelse. Bare de hadde vært NS.

Det ble rett og slett gjort landssvik å ha vært medlem av Nasjonal Samling.

37 150 saker måtte henlegges på grunn av mangel på bevis. 5 500 fikk på unnlattelse fordi deres forhold ble funnet for bagatellmessige til videre rettsforfølgelse.

1 375 ble frifunnet.

29 000 mennesker fikk ikke lov uten at det ble bevist at de hadde begått landssvik. De vedtok at som de gikk på gaten for å bli kaldt vann.

25 000 ble dømt for bistått fienden.

200 000 arbeidere som ble flyplasser og andre krigsrelaterte prosjekter ble ikke tiltalt. De hadde ikke industriens arbeidsgivere.

De hadde ikke vært medlem av NS.

De andre fikk landssvik stemplet på seg, ble fratatt meretten og gjort til gjenstand for en rekke utenomrettslige represalier. De som ikke ble frastjålet penger, ble dømt til så svære bøter at de mistet en vesentlig del av de eiende.

Om dette har professor Dr. Frede Castberg, en av de kjente rettslærde sagt at «størst var rettsoppgjøret i Norden».